

KONFIRMATION

Konfirmationen finder sted ved en højmesse. Trosbekendelsen lyder på dens normale plads (evt. i forbindelse med dåb). I forlængelse af prædikenen taler præsten til konfirmandernes bedste. Når salmen efter prædikenen er sunget, begynder konfirmationshandlingen. Den består af følgende led:

1. Bøn
2. Fire læsninger
3. Formaning til trofasthed
4. Tilspørgsel og velsignelse
5. Nadver

BØN: (= Anna Sophie Seidelins kollekt II til Trinitatis søndag)

Præsten: Lad os alle bede!

Vor kære Gud,
du alle menneskers skaber og Fader,
vor Herre Jesus Kristus,
du alle menneskers broder og frelser,
du gode Helligånd, vort liv og vort lys,
vi takker dig,
fordi du har åbnet himlen for os
og gjort jorden til dit hjem.
Vi takker dig,
fordi du udsender dine disciple
over hele verden,
gennem alle tider,
med dit glædelige budskab.
Vi takker dig,
fordi det også er nået til os.

Nu beder vi dig, du, som er trofast:
bevar os i tro,
så vi giver videre til vore børn,
hvad vi har modtaget fra dig,
Fader, Søn og Helligånd,
én sand Gud fra evighed til evighed.

Menigheden: Amen

FIRE LÆSNINGER:

Præsten: Lad os nu høre den hellige skrifts vidnesbyrd om Guds rige.

Fire lægmænd – så vidt muligt konfirmander af tidligere årgange – træder frem, to på den ene side og to på den anden side af alteret.

Første læser:

Således står der skrevet i 1. Mosebog (1. Mos. 12,1-4a): Herren sagde til Abram: »Forlad dit land og din slægt og din fars hus, og drag til det land, jeg vil vise dig. Jeg vil gøre dig til et stort folk og velsigne dig. Jeg vil gøre dit navn stort, og du skal være en velsignelse. Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og den, der forbander dig, vil jeg forbande. I dig skal alle jordens slægter velsignes.« Så drog Abram af sted, sådan som Herren havde befalet ham.

Anden læser:

Således skriver evangelisten Matthæus (Matt. 6,19-24): Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler. For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.

Øjet er legemets lys. Er dit øje klart, er hele dit legeme lyst; men er dit øje mat, er hele dit legeme mørkt. Hvis nu lyset i dig er mørke – hvilket mørke!

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.

Tredie læser:

Således skriver evangelisten Johannes (Joh. 15,1-5): Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre.

Fjerde læser:

Således står der skrevet i 1. Petersbrev (1 Pet 2,9-10): Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys, I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

FORMANING TIL TROFASTHED [dette afsnit revideret marts 2024]:

Præsten:

I har nu hørt fire bibellæsninger, der på hver deres måde handler om at tro på Gud.

I har hørt om Abraham, der fik at vide af Gud, at han skulle drage til et ukendt land. Og Abraham troede på Gud. Han brød op og drog til det ukendte land.

I har hørt om et valg. Valget står mellem den sande Gud og pengeguden Mammon. Hvis I tror på Gud, så skal I tjene Gud ved de valg, I træffer i livet. I skal vælge mellem Gud og Mammon.

I har hørt om grene på et vintræ. Det er billede på fællesskabet med Kristus. Dengang I blev døbt, blev korsets tegn slået for jeres ansigt og jeres bryst som tegn på, at I skulle være kristne mennesker, både med jeres forstand og med jeres hjerte. Da I blev døbt, blev I som podedkviste indpodet på Kristus. Derfor skal I hente jeres livskraft fra ham, sådan som grene henter deres livskraft fra træets stamme.

I har hørt, at vi, som tror på Kristus, tilhører et særligt folk, nemlig Gudsfolket. Vi tilhører også et andet folk, nemlig det danske folk. Men det dobbelte borgerskab betyder, at vi skal opføre os som kristne mennesker, her hvor vi lever vores liv.

TILSPØRGSEL OG VELSIGNELSE:

Præsten: Så tilspørger jeg hver enkelt af jer:

N.N. Vil du vedgå arv og gæld til den kristne menighed? - Ja!

Vil du sammen med den ære Guds navn af hele dit hjerte, i ord og i gerning? - Ja!

Så giv Gud dit hjerte og mig din hånd! (*Konfirmanden giver præsten håndtryk og knæler derefter*)

Den korsfæstede og opstandne Mester, vor Herre Jesus Kristus, som kalder dig til tro og til tjeneste, han velsigne dig og bevare dig. [Her indflettes et personligt skriftord]. Fred være med dig. Amen.

NADVER

Når alle er konfirmeret, holdes der nadver efter menighedens normale nadverliturgi. Gudstjenesten afsluttes på normal vis.